

næppe har været deres Mening at ville skærpe Straffen — at Straffen for simpelt Tyveri, begaaet første Gang, Fængsel paa Vand og Brød ikke under 5 Dage, efter den dobbelte Nedsættelse af Straffen i §§ 37 og 21 bliver til 5 Dages Fængsel paa sædvanlig Fangekost [realiter lig simpelt Fængsel], medens i Lovforslaget § 2 Straffen bliver 10 Dages Fængsel paa sædvanlig Fangekost eller 15 Dages simpelt Fængsel. — Den anden Del af § 3 er, som jeg nævner, altfor kortfattet. Der savnes deri de foranberørte Kommissions-Bestemmelser om Behandlingen af forbryderiske og forsømte Børn og unge Personer (Tvangsoptagelse). Den indeholder kun en ganske kort Antydning om, at, om det findes fornødent, kan det offentlige anvende Forbedrings- og Sikringsmidler over for saadanne Børn. Jeg skal ganske kort omtale de Forbedrings- og Sikringsmidler, der hidtil have været anvendte ved de bestaaende Foreninger og Opdragelsesanstalter. Der er saaledes Foreningen af 1837 til forsømte Børns Frelse. Den har til Dato taget sig af 1,972 Børn og har for Tiden ikke mindre end 200 under sin Forsorg; den har saaledes udrettet et stort og for Samfundet betydningsfuldt Arbejde. Der er senere dannet en anden Forening, Kristelig Forening for offentlig tiltalte og straffede Børns Redning. Denne Forening har maaske Fortjenesten af, at det er lykkedes at skaffe flere private Plejehjem, der have vist sig at være til stor Velsignelse. Nu er det vistnok saaledes, at Opdragelsesanstalter for forsømte Børn kunne være gode nok og for enkelte Børn ganske nødvendige. Ved saadanne Opdragelsesanstalter kan naturligvis Undervisningen være mere fuldkommen, Regelmæssigheden og Ordenen være større, men der er dog den Mangel ved dem, at der derved sættes et Anstaltspræg paa Barnet, som det kan beholde hele sit Liv igennem, ligesom Børnene kunne være udsatte for en ikke ringe aandelig Smitte. Der er ganske vist Børn, som vanskelig kunne være uden for en saadan Anstalt, og Folk, der forstaa sig særlig paa det, mene, at ca. 20 pCt. af disse forsømte og vanrøgtede Børn vanskelig kunne anbringes andre Steder end paa

Anstalterne, men de $\frac{4}{5}$ af Børnene vilde bedst kunne anbringes i gode Plejehjem under passende Tilsyn. Jeg skal i denne Forbindelse henlede Opmærksomheden paa, om man ikke ved en passende Bevilling burde støtte en Reform gaaende i denne Retning. Jeg skal nævne et enkelt Hjem, Bøggildgaard; for Tiden er der ca. 70 Børn paa denne Opdragelsesanstalt, hvorimod der fra den er anbragt i private Hjem ca. 30, som Bøggildgaards Lærere og Forstandere føre et vist Tilsyn med. Jeg tror, at det snarere vilde være heldigt, om det omvendte var Tilfældet, saaledes at der altsaa var ikke over 30 paa Opdragelsesanstalten og mindst 70 i gode Plejehjem under Forstanderens og Lærernes Tilsyn. Saa vidt jeg ved, betales der i disse private Plejehjem 80 Kr. for en Dreng og 70 for en Pige. Naar man skal have gode Plejehjem, er det dog sikkert lidt for lidt, jeg tror, at man snarere maatte komme op paa 100 Kr. Jeg haaber, at disse Beløb fremdeles maa kunne ydes af private. — Paa Bøggildgaard betaales 125 Kr. for et Barn, men naar man gik til det mindre Børneantal, maatte der ydes ca. 200 Kr. for hvert Barn, fordi der udkræves det samme Tilsyn ved Forstander og Lærere, og det skulde tillige være dem, der dannede et Slags Værge for de Børn, der derfra vare udsatte i privat Pleje. Denne Reform vilde altsaa ikke dreje sig om store Kapitaler, nemlig kun ca. 30 $\times$ 75 Kr. eller ca. 2,250 Kr., og der vilde, som sagt, vindes meget ved, om man, som foreslaet, i Stedet for Opdragelsesanstalterne for alle Børnene, for de fleste havde gode Plejehjem for de Børn, der ikke straffes, men anbringes til Forbedring og Sikring. — Med den Reservation, som jeg har omtalt, og idet jeg altsaa har antydnet, at ogsaa jeg mener, at det forelagte Lovforslag kun indeholder en Begyndelse og, som jeg har hævdet, halter til to Sider, skal jeg haabe, at der gennem en Udvalgsbehandling maa komme noget godt ud af Sagen til Held for vanrøgtede og forsømte Børn og derved for hele Samfundet.

Justitsministeren ad interim (Hørring): Den ærede Ordfører bragte jo i sin Udtalelse det forelagte Forslag stadig i